

STRINDHEIM KIRKE

- BYDELENS HJERTE NR 3_14

ANSATTE:

SOKNEPREST
JAN ØYVIND GRØM
Tlf 469 35 631
jan.oyvind.grom@kirken.trondheim.no

VIKARPREST
MORTEN ANDREAS CARLMARK
Tlf. 469 35 553
morten.andreas.carlmark@kirken.trondheim.no

SOKNEDIAKON
SØLVI RISE
Tlf 469 18 327
solvi.rise@kirken.trondheim.no

MENIGHETSPEDAGOG
ELISABETH BEKKEN HAUGER
Tlf. 469 29 208
elisabeth.bekken.hauger@kirken.trondheim.no

KANTOR
ENDRE LORENTZEN
Tlf. 469 47 829
endre.lorentzen@kirken.trondheim.no

MENIGHETSKONTOR
DIREKTE/
MENIGHETSFORVALTER
RIGMOR HØLMO
Tlf 469 15 448
rigmor.holmo@kirken.trondheim.no

MENIGHETSRÅDSLEDER
BENTE DAHL
Tlf. 469 29 208
bagdahl@gmail.com

FELLES SENTRALBORD
FOR HELE TRONDHEIM:
Tlf. 994 36 000

REDAKSJON:

ELDBJØRG DAHLING
eldbjorg@gmail.com

KIRSTEN STANGVIK
daffydesign.no
Layout og produksjon
Tlf. 47 02 57 36
kirsten@daffydesign.no

JAN ØYVIND GRØM
jan.oyvind.grom@kirken.trondheim.no

ERIK DAHL
erik@dromsmia.no

HEDDA ELISE SAARI
hedda91@gmail.com

FORSIDEBILDE:
Kirsten Stangvik
DAFFYdesign

ER DET TILFELDIG?

Er det tilfeldigheter at det finnes muligheter for liv i dette universet? Er livet «bare» en avansert datamaskin, puslet sammen gjennom årmillionenes tilfældigheter? Eller er det slik bibelen sier, riktignok ut fra datidens forståelse, men allikevel uttrykt for en realitet: «Gud blåste livspust... og mennesket ble en levende skapning»? At mennesket er *noe mer enn* bare en molekylær maskin? Ja, er det riktig det Paulus påstår: «Guds usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har de...kunnet se og erkjenne av hans gjerninger»? Er livet, universet et tegn på, indisier for at Gud riktignok er usynlig, men faktisk finnes? Og la oss gå ned på det *personlige planet*: Er alt det som skjer meg, alle hendelser, er de tilfeldige, eller kan jeg «få øye på» Gud gjennom dem? Kan jeg erfare Gud i mitt personlige liv? Jeg vil stille spørsmålet litt annerledes: Bibelen kunngjør: Jesus sto opp fra graven. Han lever i dag. Han lovet å være med oss alle dager! – Kan jeg erfare at Jesus er med meg i hverdagen min?

Når jeg er fortvilet, får en telefon fra en venn akkurat i rette tid, som gir meg den hjelpen jeg akkurat da trengte – er det tilfeldig? Eller jeg har en stresset arbeidsdag foran meg, vet ikke om jeg rekker over alt, ber om kraft. Når dagen er slutt har jeg kjent en helt spesiell hjelp, tingene gled glatt, jeg fikk gjort det jeg skulle – er det bare tilfeldig?

Skulle vi lete etter Guds «håndtrykk» gjennom dagen? Vil ikke det være med på å styrke, bekrefte min tro på Ham? Ja, er jeg skeptisk til om Jesus virkelig lever og er til – kan det være de tegnene jeg trenger for å bli overbevist?

Elias dro til et fjell for å søke Gud. Han var ikke å finne i de spektakulære hendelsene, men – i den skjøre stillheten.

I stillhet og i tillit – der finner jeg først og fremst den oppstandne Jesus, og jeg velger å tro at de skjøre livstegnene han gir – ikke bare er tilfeldigheter.....!

*Jan Øyvind Grøm
sokneprest*

WWJD

«What would Jesus do?» Denne utfordringen fikk vi på forrige møte i Menighetsrådet. Og mer konkretisert, hvor ville Jesus ha gått om han kom til Strindheim i dag. Forslagene var mange, Valentinlystsenteret, barnehagene, skoler, sykehjem, asylmottaket, – og kirken. Felles for alle forslagene var at vi tenkte han ville møte mennesker. Mennesker i hverdagen, der de ferdes, i glede og sorg, travelhet og ro, alene eller i fellesskap med andre. La oss håper at Strindheim kirke kan være et sted for slike møter.

Vi har nettopp feiret 17.mai og 200-årsjubileet for Grunnloven. For 200 år siden signerte de 112 representantene på Eidsvoll en Grunnlov for den selvstendige staten Norge som var blitt uavhengig fra Danmark. Jeg vil minne oss alle på § 2 i Grunnloven: «Verdigrunnlaget forblir vår kristne og humanistiske arv. Denne grunnlov skal sikre demokratiet, rettsstaten og menneskerettighetene». Når jeg leser denne paragrafen og ser på nyheter der det er fare for, eller er borgerkrig eller jenter som kidnappes og selges fordi de går på skolen, blir jeg både lei meg og oppgitt. WWJD? Det er både unge og gamle som undrer seg på at det forkynnes om en kjærlig Gud når dette og mere til skjer nært og fjernt. Jeg har ikke svar på disse spørsmålene, men jeg kan bry meg og være et medmenneske. Et medmenneske kan du være på mange måter, f.eks som kaffekoker, skribent i menighetsbladet, kormedlem eller kommer og bidrar til god stemning på Fredagskaffen.

WWJD ? Akkurat nå tror jeg han ville sagt «Vær ikke bekymret», men bry deg og ha en fantastisk sommer.

*Bente Dahl
menighetsrådsleder*

GJENNOM ÅKERN

AV ERIK DAHL

Pilegrimsvandring er blitt populært. Mange drar til Spania og går mot den gamle byen Santiago de Compostela. Andre går mot Roma. Her til lands er det flere og flere som vandrer mot Nidaros – middelalderens store pilegrimsmål i Nord-Europa. Det er blitt en ny trend. Mange reiseselskaper averterer nå med pilegrimsvandring langs de gamle ledene.

Ordet «pilegrim» kommer fra latin *peregrinus*. Det er satt sammen av forstavelsen *per* og hovedleddet *ager*. Forstavelsen betyr «gjennom» og *ager* betyr «land». Ager kjenner vi igjen i det norske ordet *aker* eller *åker*. En pilegrim er altså en som går gjennom åker'n, om vi skal oversette det direkte. Selvsagt har man ikke lov å gå gjennom bondens åker. Men en pilegrim er altså en vandrer i et fremmed land.

Menneskene har vandret slik til alle tider. Det som skilte våre forfedre fra apene, var at de begynte å gå rundt på to bein – for 6 millioner år siden. De første menneskene levde som nomader. I Bibelen leser vi om at Abraham vandret fra Ur i dagens Irak for 4000 år siden. Moses vandret i 40 år fra Egypt til det lovede land. Jødene vandret opp til Jerusalem under høytidene, og Jesus gikk dessuten rundt blant landsbyer i Galilea. Paulus vandret med evangeliet – flere tusen mil. De gikk og gikk og gikk.

Pilegrimsvandring er noe mer enn en ren turistforeningstur. Man går mot et hellig mål. Vi snakker gjerne om en ytre og en indre vandring. I det ytre går man mot et helligsted, for eksempel Nidarosdomen. Samtidig foregår det en prosess i det indre – i vandrersens eget sinn. Han eller hun vandrer mot Gud, eller sammen med Gud. Paulus sier det slik: Fra ham og ved ham og til ham er alle ting (Romerne 11,36).

Våre vandringer er frivillige. Vi går fordi vi har lyst. Kanskje fordi vi ønsker å oppleve stillheten eller for å finne ut av personlige problemer. Da skal vi huske at tusenvis av mennesker andre steder i verden går fordi de er nødt. De er jaget ut av sitt eget land. Rundt Syria finnes det millioner slike flyktninger. De er også på sett og vis pilegrimsvandrere. De går i fremmed land.

I middelalderen var pilegrimsvandrerne privilegerte. Det var straffbart å behandle dem dårlig. I kong Magnus Erlingssons privilegiebrev fra 1160-tallet heter det at den som skader en pilegrim, blir forvist fra landet. Dette kan være noe å tenke på når fattigfolk fra andre land kommer til det rike Norge.

Det er fint å gå pilegrim. Men enda finere er det å ta vel imot pilegrimer som kommer hit – selv om de trækker litt i åker'n vår.

HYGGETREFF

GRUNNSTEINEN TIL STRINDHEIM KIRKE BLE LAGT I NOVEMBER 1977, OG KIRKA BLE VIGSLET I MARS 1979. DET VAR STRINDHEIM INDREMISJONS-LAG, OPPFORDRET AV SOGNEPREST SKOGRAND, SOM STO FOR DE FØRSTE SAMMENKOMSTENE FOR ELDRE. I STARTEN BLE DE KALT ELDRES HYGGESTUND OG HOLDT TIL I STRINDHEIM MENIGHETSHUS I LAURITZ JENSSENS GATE.

TEKST: ELDBJØRG DAHLING
FOTO OG ILLUSTRASJON: DAFFY DESIGN

I 1986 ble Sølvi Rise tilsatt som diakon, og etter hvert fikk opplegget den form det har i dag, og ble kalt Hyggetreff.

Hyggetreffene holdes annenhver torsdag i kirkestua fra kl. 12.00-14.00. De to timene går fort, noen ganger altfor fort. Det kan være vanskelig for møtelederen å få praten til å stilne etter kaffe-stunda, slik at vi kan gå videre i programmet. Til kaffen serveres delikate snitter med variert pålegg, kake og frukt som to «frivillige» har gjort i stand i forvegen. «Frivillig» er en betegnelse som brukes på de som gjør forskjellig arbeid i kirka på frivillig, ulønnet basis. Maten betaler vi for, men prisen vil med god margin konkurrere ut alle kafeer. Vi spiser så mye vi vil, fyller opp kaffekoppen så mange ganger vi vil. Det koster kr. 40.- (men det er lov til å legge mer i korga når den går rundt).

Program for vår- og høstsemesteret settes opp før hvert semester og sendes ut til de faste besøkere på Hyggetreff, blir annonsert ved oppslag og står i Menighetsbladet. Vi prøver å få til varierte programinnslag, og det synes jeg vi klarer. «Sanger

vi gjerne synger», konsert og allsang v/trubadur, «Byen vår», besøk av ordføreren i Trondheim. «Matglede» om kosthold for eldre. «Armenia» et av de første land som ble kristnet. Reiseskildring med power point/lysbilder ved en som har besøkt Armenia som reiseleder flere ganger.

Det skulle være noe for enhver smak.

Vi har en kort andakt, en enkel gratisutlodning, lederen gir informasjon om hva som skal foregå i kirka den nærmeste tida, vi synger litt og avslutter med «Fadervår».

Det bruker å komme ca. 30 besøkende på hver samling, men det er god plass til flere. De fleste nye kommer fordi de har hørt om «Hyggetreff» fra noen kjente. Vanligvis kommer det bare en mann, og han kommer i følge med kona si!

«HYGGETREFF» ER IKKE EN KVINNEFORENING!

Med dette oppfordres flere, og spesielt menn, til å komme på «Hyggetreff»!

VIL GI BARN OG UNGE EN HIMMEL OVER LIVET

ELISABETH HAUGER ER VELKJENT I MENIGHETEN. HUN HAR ARBEIDET MED TROSOPPLÆRING FOR BARN OG UNGE I STRINDHEIM I FLERE ÅR. NÅ HAR HUN EN NY ROLLE – SOM KOORDINATOR FOR TROSLÆRERE I HELE PROSTIET. HUN HAR DET TRAVELT FOR TIDEN, FOR MYNDIGHETENE HAR BEVILGET PENGER SLIK AT ALLE 8 MENIGHETER SKAL FÅ SIN TROSOPPLÆRER. RIKTIGNOK BLIR DET PÅ DELING. STRINDHEIM SKAL DELE TROSOPPLÆRER MED BERG OG STRINDA MENIGHETER.

TEKST: ERIK DAHL FOTO: KIRSTEN STANGVIK/DAFFYdesign

HVA ER TROPS?

Trops er egentlig et Strindheim-fenomen. Navnet ble lansert av Steinar Leirvik i 2005. Det betyr «Trosopplæring på Strindheim». I ni år har vi holdt på med det, og mange barn og unge mellom 0 og 18 år har vært med på ulike tiltak gjennom de ni årene.

HVEM GJELDER DET FOR OG HVA DRIVER DERE MED?

Alle som er døpt. I hele prostiet dreier det seg om 10.000 barn og unge, i Strindheim 1100. Det omfatter dåpsopplæring, babysang, utdeling av bøker til 2, 4 og 6-åringer, tårn-agenter, «Lys våken» (overnatting i kirka for 6. trinn) og mange andre tiltak.

HVA ØNSKER DU Å OPPNÅ?

spør vi Elisabeth. Jeg vil si det slik: «Å gi barn og unge en himmel over livet. At de får med seg bevisstheten om at Gud alltid er med dem.»

HVA ER DINE BESTE OPPLEVELSER SÅ LANGT?

Jeg tror det er samtalen med barna, for eksempel rundt glassmaleriet i kirka. Mange rike samtaler om tro, bønn, Gud – alt! Barn er utrolig åpne og har mye å lære oss voksne om tro. Å være med sammen med dem når de maler et

bilde av den oppståtte Jesus og kan male seg selv inn i bildet sammen med han – Jesus som en venn som er med bestandig og som lever i dag! Og så vil jeg nevne babysangen. Gleden som oppleves sammen med mødre og de små, er helt spesiell.

HVA ER PLANENE FREMOVER?

Vi har store ambisjoner. Fire nye stillinger er i ferd med å bli besatt i prostiet. Utfordringen er å få barna til å komme på de arrangementene vi legger opp til. Kanskje må vi tenke litt annerledes. Akkurat nå er vi i ferd med å gå inn i en planleggingsfase.

NOEN SPESIELLE TILTAK DU HAR LYST TIL Å NEVNE?

Jeg har tro på lokale pilegrimsvandring. Da kan vi kanskje samle barn og unge fra hele prostiet i en stormønstring. Man kan starte fra sin lokale kirke, møtes et sted på veien og følge pilegrimsleden de siste kilometerne inn til Nidarosdomen. Det blir kanskje ikke i høst, men jeg håper vi kan få det til neste vår. Det gleder jeg meg til!

... sier Elisabeth i det hun løper videre til neste oppgave. Hun har mange jern i ilden, men alltid tid til å snakke med dem som oppsøker henne.

NYKONFIRMERT

JEG MØTTE TRE NYLIG KONFIRMERTE KONFIRMANTER FOR Å SPØRRE DEM LITT OM KONFIRMASJONSTIDEN HER I STRINDHEIM. IVAR ESPENES MØTTE JEG EN KALD TORSDAG PÅ VALENTINLYSTSENTERET. MENS AMALIE LEIRVIK OG MYRTOULA RØE MØTTE JEG EN SOLFYLT SØNDAG PÅ BENKEN UTENFOR KIRKA.

TEKST OG FOTO:
HEDDA ELISE SAARI

De svarte som gode venninner gjør sammen og utfyller hverandre litt. Det høres ut som de har hatt en fin konfirmasjonstid her i Strindheim og vurderer alle sammen å gå videre som ledere.

Hvorfor valgte du kristelig konfirmasjon?

AMALIE: Det var et ganske naturlig valg siden pappa er prest og jeg har vokst med kristendommen. Har vært mye i Strindheim kirke.

MYRTOULA: Det var et litt vanskelig valg siden familien min er gresk-ortodoks, og der blir man ikke konfirmert. Det er bare to i familien min som har konfirmert seg. Samtidig konfirmerer venner seg, og det er tradisjon her i Norge.

IVAR: Det var et ganske lett valg siden jeg og familien er kristen. Selvfølgelig vurderte jeg andre ting, men det var ikke noe vanskelig valg til slutt.

Hvofor valgte du å konfirmeres i Strindheim?

AMALIE: Pappa jobbet her i ti år og jeg har vært med i Coras Venner siden jeg var liten. Mamma og broren min har også vært mye med i Strindheim. Dessuten skulle mange av vennene mine konfirmeres her, så jeg gledet meg til å møte dem igjen.

MYRTOULA: Var med i Coras Venner og Valentinere i mange år, siden jeg var seks år gammel, og familien er tilknyttet Strindheimkirka. Og i alle de årene var jeg med på mange forskjellig arrangement. Jeg har hatt en tilknytning til kirka gjennom hele oppveksten.

IVAR: Det er Strindheim jeg sokner til og det er den kirka jeg har vært i opp gjennom oppveksten.

Har du hørt noe om Strindheim fra før?

AMALIE: Som sagt har jeg vært her siden jeg var liten. Det er bydelens hjerte, da. Det vet jeg.

MYRTOULA: Jeg sokner til Strindheim og her har jeg alle mine venner.

IVAR: Har ikke hørt så mye fra før og har bare vært innom på noen gudstjenester og sånt.

Hva lærte dere som konfirmanter?

AMALIE: Lærte masse på leiren om alt fra samhold til å slå opp i bibelen. Det var litt greit å kunne, for før har jeg ikke helt visst hvordan jeg skulle starte. Ja, lært masse.

MYRTOULA: I begynnelsen var det mye fokus på nestekjærlighet. Alle mennesker har lik verdi og alle skal behandles godt. I ungdomstiden blir det lett grupperinger, men i konfirmasjonstida var det fokus på at alle skulle være med alle og bli kjent med alle. Og det er bra!

IVAR: Lærte masse om bibelen og tro. Hadde en del gruppetimer på leir der jeg lærte mye.

Hva har vært høydepunktene gjennom året?

AMALIE: Leiren var et høydepunkt. Det var fint at den var på fem dager og tidlig i konfirmasjonstiden. Fikk tid til å bli kjent med nye folk og fint at man blir godt kjent før møtene resten av året begynner. Musikalen var også bra. Myrtoula og jeg var mye med på scenen som sangere og skuespillere. Det var litt mye uro og på generalprøven var ikke alt på plass. Da tenkte jeg at det ikke ville gå bra, men så ble det så bra! Det var gøy!

MYRTOULA: De som ordnet med musikalen, Rudi og Andreas og alle musikerne, var profesjonelle og tålmodige med oss ungdommene gjennom hele prosessen.

IVAR: Få nye venner og være med venner har vært bra. Leiren og musikalen. Spilte fiolin i musikalen og hadde noen replikker. Fint å få utfordret seg litt på ting man ikke har gjort så mye fra før.

Noe å tilføye?

Amalie: Jeg vil anbefale alle å konfirmeres seg kristelig selv om man ikke er kristen. Man blir ikke kristen av å være med på konfirmasjonstiden. Man må være litt nysgjerrig og så lærer man mye!

TILBAKEBLIKK PÅ KONFIRMASJONSÅRET

TEKST: MORTEN ANDREAS CARLMARK
FOTO: STUDIO G

Vårstemning er konfirmantstemning i Strindheim kirke. I de to første helgene i mai måned har vi holdt fem konfirmasjonsgudstjenester for til sammen 58 konfirmanter. I tillegg har vi også hatt to konfirmanter som har fulgt undervisning, men konfirmert seg i andre kirker.

Det er med takknemlighet at jeg nå ser tilbake på året som har gått og konfirmantene som har vært i kirken. Og selv om konfirmasjonstiden nå er over, håper jeg vi får se mange av konfirmantene igjen som ungdomsledere. Årets konfirmanter har vært en god gjeng å være sammen med. De har vært engasjerte i undervisningen, vært andektige med gudstjenesteoppgavene og vært flinke til å spre glede og positivitet når vi har møttes.

I Strindheim legges den teoretiske biten av konfirmasjonsundervisningen til en fem dagers leir på høsten. I oktober i fjor dro vi alle sammen til Oppdal for å lære om den kristne tro og lære hverandre bedre å kjenne. Konfirmanttiden har også hatt en praktisk bit som dreier seg om gudstjenestearbeid. I desember og januar var konfirmantene med på å planlegge og å gjennomføre to av me-

nighetens gudstjenester. Samtidig har vi også hatt uformelle og sosiale møter annenhver torsdag på ungdomsklubben Ubben. Ubben er ikke forbeholdt konfirmantene, men er åpen for all ungdom i nærmiljøet. Likevel har konfirmantene vært dem som har brukt ungdomsklubben flittigst.

Slutten på mars og starten på april gikk til å øve inn og fremføre musikalen KUL-TUR. Her fikk konfirmantene vist seg frem fra noen av sine mest kreative, underholdende og talentfulle sider. Og fremføringen blir nok for min del stående som ett av høydepunktene i konfirmasjonstiden. Jeg er mektig imponert, både over innsatsen konfirmantene la ned i arbeidet med musikalen og over resultatet som ble vist for en fullstappet kirke!

Med dette vil jeg takke for et flott år. Takk til stab og konfirmantledere som har bidratt med hele seg i konfirmantarbeidet, takk til frivillige og konfirmantforeldre som har stilt opp og engasjert seg i det vi driver på med og takk til alle konfirmanter, for engasjement, innspill, humor og varme i et fantastisk konfirmantår.

Alt godt, Andreas prest

NAVN: Eldbjørg Dahling
SIVILSTATUS: Ugift
BAKGRUNN: 43 år i Televerket/Telenor
NÅVÆRENDE STILLING: Aktiv pensjonist
FORBILDE: Bestemor
LESER DAGLIG: Klassekampen, nyheter på PCen og biografier

FØRR EI DAME!

I STRINDHEIM ER VI SÅ HELDIG Å HA EI DAME SOM HETER ELDBJØRG DAHLING. ELDBJØRG ER ENERGISK, KLOK OG ENGASJERT, NOE SOM BÅDE MENIGHETSRÅDET, MENIGHETSBLADET OG MANGE AV AKTIVITETENE I KIRKA HAR NYTT GODT AV. I TILLEGG TIL Å VÆRE JOURNALIST I MENIGHETSBLADET HAR HUN SKREVET FOR SÅVEL ARBEIDERAVISA SOM KLASSEKAMPEN. NYLIG FULLFØRTE HUN OGSÅ STUDIE I "FAGBEVEGELSENS HISTORIE" VED HØGSKOLEN I SØR-TRØNDELAG. JA, OG SÅ FYLTE HUN 80 FOR EN MÅNED SIDEN.

TEKST OG FOTO: KIRSTEN STANGVIK/DAFFYDESIGN

Eldbjørg vokste opp i Trondheim, nærmere bestemt Brøsetveien, med mor, far og en yngre søster. Barndommen var trygg og god, og spesielt gode minner har hun fra besøkene hos bestemoren på småbruket på Skatval, der lille Eldbjørg fikk være med på de fleste gjøremål.

I 1941 da Eldbjørg skulle begynne i 1. klasse ved Strindheim skole, hadde tyskerne okkupert skolen og de måtte starte på Skipsmodelltanken på Tyholt. Hun kan også huske at de hadde skole hjemme hos en i klassen, som hadde stort hus, en periode. Da hun var 11 år, var krigen slutt og de kunne flytte tilbake til Strindheim skole. Etter de obligatoriske syv årene på folkeskolen gikk hun tre år på realskolen og var ferdig da hun var 17 år.

På høsten samme år fikk hun plass på telefonkurs i regi av Telegrafverket og deretter fast jobb ved Rikstelefonen. Etter noen år ble telefontrafikken i Norge automatisert, og hun jobbet ved forskjellige avdelinger før hun gikk av med pensjon.

Som yrkesaktiv var hun både sekretær og nestleder i fagforeninga og bystyrerepresentant for Arbeiderpartiet i én periode. Hun ble i Telegrafverket, Televerk-

et, etter hvert Telenor, i 43 år før hun tok imot tilbudet om førtidspensjonering da daværende sjef Tormod Hermansen ikke hadde bruk for 60 år gamle kontordamer, men heller ville ha sivilingeniører.

Det faglige og politiske engasjementet tok hun med seg videre. Hun har deltatt på Trondheimskonferansen i flere år, deltar fortsatt på årsmøter i fagforeninga og er også aktiv medlem i Nei til EU.

Som sprek pensjonist på kun 60 år fikk hun god tid til en av sine store interesser: REISING! Eldbjørg har bl.a. vært i Kina, Amerika, Sovjet, Island, Orkenøyene, Færøyene, Shetland, Bornholm og Albania. Hun liker seg best ved havet og i små byer der hun kan få et innblikk i hvordan "folk flest" lever dit hun kommer. Til sommeren skal hun på cruise med det kristne reiseselskapet Gann til St. Petersburg, videre til Tallin, så til Bornholm, Gottland og til slutt København.

En gang kom hun tilfeldigvis over en reisebrosjyre som reklamerte med ferieopphold i et spansk kloster. Det så interessant ut, så hun reiste til nonneklosteret "Monestir de San Benet" i Montserrat, sju mil fra Barcelona. To av nonnene herfra har hun fortsatt kontakt med.

Å oppleve klosterlivet gjorde et uutslettelig inntrykk, og førte til at hun begynte å oppsøke kirkeene i byen da hun kom heim. Hun ville prøve å finne tilbake til den roen og høytideligheten hun opplevde i klosteret. Etterhvert endte hun opp i Strindheim kirke som er hennes "nærkirke". Her ble hun etterhvert engasjert som journalist i menighetsbladet, arrangerte hyggetreff med mange spennende foredragsholdere i kirka, og hun har sittet i menighetsrådet ved flere anledninger.

Da Eldbjørg var 79 år, bestemte hun seg for at det var på tide å sette seg på skolebenken igjen. Hun startet på "Fagbevegelsens historie" ved Høgskolen i Sør-Trøndelag. Tre semester senere avla hun eksamen.

Hun har nå dessverre bestemt seg for å slutte som journalist i menighetsbladet for å få brukt mer av det hun har lært og ta flere freelanceoppdrag.

Vi takker for hennes bidrag til bladet gjennom 11 år og håper det blir tid til litt skriving for oss fortsatt.

Vi vet at denne dama har MYE på hjertet og ønsker henne lykke til!

PILEGRIMS- VANDRINGER

PILEGRIMSVANDRINGER ER ET RELIGIØST FENOMEN. I ALLE STORE VERDENSRELIGIONER VALFARTER MAN TIL STEDER SOM ER VIKTIGE FOR DERES RELIGION. I VÅR RELIGION KALLER VI DE SOM VANDRER TIL SLIKE STEDER FOR PILEGRIMER. VANDRERNE KAN HA ULIKE MOTIV FOR Å DELTA. FÅ RO I SINNET, SØKE KLARHET I VANSKELIGE AVGJØRELSE I LIVET, ELLER KANSKJE ET ÅNDELIG BEHOV SOM Å FINNE STYRKE FOR TROEN PÅ GUD.

I TILLEGG LÆRER MAN MYE OM NATUR OG KULTUR UNDERVEIS. LANDSKAPET OG LOKALHISTORIEN BLIR LEVENDE. AV RESPEKT FOR NATUREN SKAL DET IKKE FINNES SPOR IGJEN ETTER AT PILEGRIMER HAR VANDRET PÅ STIENE.

TEKST: ELDBJØRG DAHLING

I vår kulturkrets så vi gjerne på pilegrimsvandring som noe som fant sted i middelalderen. Pilegrimsvandringene til Nidaros var på sitt høyeste i årene 1100-1300, og de opphørte med reformasjonen i 1537.

Etter en periode på flere hundre år har pilegrimsbevegelsen fått en renessanse i vår tid og på våre breddegrader. Interessen for kjente valfartssteder gjorde at myndighetene merket de første pilegrimsveiene i 1997. I dag er det ca. 2500 km merkede pilegrimsveier i Norge.

De fleste ender opp i Nidaros.

Mest vanlig er det å komme fra Sør-Norge til Nidaros, men det finnes tre ruter fra Sverige som kommer over grensen østfra. En av dem kommer over Tydal og Selbu til Mostadmark og videre til Nidaros.

MARIAKIRKA I MOSTADMARK

I katolsk tid var Mariakirka et bønne- og stoppested for pilegrimer på veg til Olav den Helliges grav i Nidaros. Kirka ble brukt til vanlige gudstjenester i 750 år, fra 1030 til 1780. Denne ruta fra Midt-Sverige til Nidaros er også kalt Romboleden. Etter å ha passert grensa kommer en først til Tydal. I Tydal kirke er det funnet mynter fra mange europeiske land. Det blir sett på som et tegn på at denne ruta ble brukt av pilegrimer fra flere europeiske land. Mariakirka var ei lita tjærebredd kirke som ifølge tradisjonen var viet til «Lille Maria» som Maria Magdalena ble kalt på folkemunne. I gamle skrifter som oppbevares i Statsarkivet står det: «Ved denne kirka var en kilde, St. Mari Kiælle, ved hvilken har ligget en mængde staver og krykker efter syke.»

Det var på Maria Magdalenas dag, «Mari Misse», åtte dager før Olsok at kilden ble besøkt, særlig av pilegrimer på vei til Olavskirken i Nidaros. På tuftene etter den gamle Mariakirka ble det bygd et minnealter i 1997.

OLAV DEN HELLIGES GRAV

Det finnes flere pilegrimsmål i Norge, men Nidaros er uten tvil det viktigste og mest besøkte. For å kunne ta imot pilegrimene og hjelpe dem til rette på best mulig måte, ble Nidaros Pilegrimsgård oppretta. Den ligger ved bispeboligen og er idyllisk plassert ved Nidelvens bredd. Nidaros har også egen pilegrimsprest som arbeider for å skape gode rammer for pilegrimer som har nådd målet.

ST. JAKOB

Pilegrimenes skytshelgen er St. Jacob. Han var en av Jesu disipler, og er Spanias nasjonalhelgen. Han ble gravlagt den 25. juli i år 44 i Santiago de Compostela, som er det mest besøkte pilegrimsmålet. Primstavmerket er en hatt og et muslingskall. I folkelig tradisjon har muslingskallet likhet med en vandråpe, og i Norge har St. Jakob fått navnet Jakob Våthatt. 25. juli var midt i slåttonna, og det var et dårlig tegn at Jakob Våthatts dag falt midt i slåttonna. For det betydde at det ville bli regn.

I flere år har det blitt arrangert en pilegrimsvandring fra Ranheim kirke til Nidarosdomen med bekransning av Jakobsstatuen med påfølgende pilgrimsmesse. Det er mulig at en slik vandring vil bli arrangert i år også.

NYE SALMER

AV ENDRE LORENTZEN

Hvor mange salmer i Norsk salmebok 2013 har toppet USAs billboardliste? Ingen, tenker du vel sikkert! Men i 1972 toppet faktisk den amerikanske singer/song-writeren Bill Withers sang «Lean on me» hitlistene både i USA og Canada.

«Lean on me» har vært en gjenganger i mange Ten Sing-kor i Norge siden den gang. Sangen har også vært mye brukt i ungdomsgudstjenester og i konfirmantundervisningen.

Nå har «Lean on me» altså fått plass, som salme, i den nye salmeboken. Med det kan man jo spørre seg hvilke kriterier som ligger i at en sang blir en salme, uten at jeg vil utdype dette nærmere. Salmen er i hvert fall et eksempel på at den nye salmeboken har funnet plass til en ny type salmer ved å ta i bruk populærmelodier, også på engelsk, som ikke har vært særlig representert i tidligere salmebøker.

Noen salmer egner seg best ved orgelakkompagnering. «Lean on me» er nok en sang som skulle friste den mest garvede kantor ned på pianokrakken, gjerne i samspill med en forsangergruppe.

En liten kuriositet: «Lean on me» er av magasinet «Rolling Stone» rangert på plass 205 av de 500 beste sangene gjennom tidene!

**Sometimes in our lives we all have pain,
we all have sorrow. But if we are wise,
we know that there 's always tomorrow**

***Lean on me, when you 're not strong.
I 'll be your friend, i 'll help you carry on.
For it won 't be long 'til I 'm gonna need
somebody to lean on.***

MENIGHETSBLADET SPØR I LØPET AV 2014 NOEN AV DE ELDRE I
MENIGHETEN OM DERES MENINGER OM FORSKJELLIG TING.
I DETTE NUMMERET SPØR VI:

HVA ER EN KONFIRMANT?

ANNA: Konfirmasjon betyr egentlig stadfestelse, bekreftelse. I vår kirke en en konfirmant oftest en ung gutt eller jente som gjennom undervisning får kunnskap om hva dåpen betyr, at vi i dåpen ble med i Guds rike. På konfirmasjonsdagen får den unge Guds velsignelse i kirken.

SYNNØVE: Å konfirmere seg er å bekrefte dåpsløftet selv. Når en døpes, er det jo fadderne som sier at de ønsker å oppdra barnet i den kristne tro. Når de konfirmerer seg, er de voksne nok til å bekrefte det selv. Hvis de ikke tror, velger de jo ikke å gjøre det, eller kanskje velger de en humanistisk konfirmasjon.

JAN: Det er en ungdom i 14 -15 årsalderen som frivillig etter forberedelse og læring vil bli konfirmert i kirken. Det vil si å bekrefte sin dåpspakt og bekjenne troen. Som ung og konfirmant er du til vanlig god og grei mot foreldre og andre. Men stundom kan du være vrien, tverr og mener å forstå "tingene" best. Foreldre er gammeldagse og umoderne. Det er ikke så greit å befinne seg i en brytnings- og modningstid. Godt er det å ha en mor og far som du vet er glade i deg. Navnet ditt ble gitt deg ved fødselen, bekreftet i dåpen og skrevet opp i "livets bok" i himmelen. Navnet er "deg" med alt som rører seg i ditt sinn. Gud kjenner deg og vil deg alt vel.

VÅRLIGE VEIVALG

DA SATT JEG IGJEN PÅ BUSSEN TIL NORDMØRE
FOLKEHØGSKOLE OG SKAL VÆRE MED PÅ MIN ANDRE
AVSLUTNING. DENNE GANGEN ER JEG HELDIGVIS IKKE
AVSLUTTENDE SELV OG SLIPPER DE TÅREVÅTE FARVEL.

TEKST: HEDDA ELISE SAARI

I morgen er det min søster som skal ta sine tårevåte farvel. Denne avslutningen og lignende avslutninger i hele landet er også starten på det nye som snart skal begynne i livene. For mange av oss og meg inkludert er det studier som nå står på planen. For meg er det Tromsø og sykepleien som er neste steg. Et skummelt valg jeg har kommet til etter flere år med bomturer, jobbing og folkehøgskole. Sistnevnte var nok det lureste og hadde nok vært smart rett etter videregående. Så sitter du nå og skal videre etter 13 år på skolebenken, tenk deg om to ganger før du går den strake vei videre på skole eller arbeidsliv.

Vi er så heldige, vi unge i dag. Vi får lov til å velge helt selv hva vi vil bli og hvem vi skal være. Norsk ungdom er virkelig heldigst i verden med mulighet til gratis utdanning, lav arbeidsledighet og frihet til å velge selv. Med disse valgmulighetene kommer det også et ansvar som kan gjøre den mest grunnfaste vaklevoren. For har dere tenkt på at med alle disse valgene så kommer også ansvaret om å stå ved de valgene som gikk galt? For vi kan ikke skylde på at vi fikk feil utdanning eller yrke. Vi valgte det helt selv. Det riktige valget skal i tillegg tas med velmenende råd fra familie, lærere, voksne og venner. Velger du feil, kan man høre at du blir en belastning for samfunnet, du får mer studielån og du bruker tid i livet ditt på «unødvendige» studiepoeng. I slike valgperioder så tenker jeg noen ganger «hva ville Jesus gjort?». Som konfirmantleder har jeg fått det mantraet inn i hodet. På Jesus sin tid hadde man ikke mange valg til hva man kunne bli. Jeg som kvinne hadde blitt gift, ordnet hus, fått barn og faste oppgaver satt av hvilken stand i samfunnet jeg var. Som mann arvet man som regel yrket til sin far og det forandret seg sjeldent markant. Når jeg har lært om Jesus, har jeg lært om alle hans store og vanskelige valg. Så hvordan kan jeg bruke det til å løse trivielle, men likevel så store og

vanskelige valg som utdanning? Et enkelt svar har jeg ikke fått, og dette er ikke en tekst som gir svar til hvordan du skal gjøre de riktige valgene. Men svar har jeg likevel fått ved at jeg har levd med valgene mine, akseptert at jeg ikke går i en rett linje frem til ferdigutdannet, og at jeg har fått viktig erfaring ikke noe universitet kunne gitt.

Det jeg har kommet frem til, er at Jesus ville vært utforskende, aksepterende og lyttende. Utforskende på hvilke muligheter og drømmer som fins og finne sin egen vei. Aksepterende ved for eksempel at et avslag på opptak av drømmeutdanningen ikke er et nei, men en mulighet til å komme dit på en annen måte. En vei du vil møte mennesker som treffer hjertet ditt og lærer deg noe nytt. Muligens kommer du i situasjoner du lærer å kjenne helt nye sider ved deg selv. Lyttende til hva disse nye mulighetene vil si deg om veien videre og bli den beste versjonen av deg. Jeg tror at alle kan forandre denne verden i en positiv eller negativ retning. Jeg tror Gud gir oss en vei som kan føre til det som gir mest godt til verden, men den veien kommer ikke i posten, på e-post eller i reklamepausen. Den veien finner du ved å begynne å gå en retning og lytte til om det var rett for deg eller ikke. Du må ta noen modige valg ved at du må ta disse valgene helt alene, og lytte til hva ditt hjerte sier i alt det fornuftige. Husk at det ikke er kjæresten, pappa eller bestemor som skal leve livet ditt! Og de «unødvendige» studiepoengene kan være nødvendige «livspoeng».

Valgene mine har nå ført til at jeg pakker sakene mine og drar nordover til mørketid, nordlys og nye opplevelser. Det betyr at en ny plass er ledig i redaksjonen til menighetsbladet. Men noen ord kommer det nok også fra meg der oppe. Til da vil jeg si takk for meg, lykke til med store vanskelige valg i sommer og ønsker om masse styrke til den nye veien til høsten.

Nytt fra STRINDHEIM KIRKE

SKYLDIG ELLER TIL GODE PÅ SKATTEN?

Mange får skatteoppgjøret i juni. Vi har et tips om hvordan du kan redusere skattegrunnlaget! Fra 2014 kan du få 27 % redusert skatt på inntil kr.16.800,- pr. år hvis du gir penger til en eller flere godkjente organisasjoner. Det kan være menigheter og frivillige organisasjoner av forskjellige slag. Kravet er at du gir minst kr.500,- til samme organisasjon i løpet av året og at du gir beskjed til den/de aktuelle mottakere om at du vil at beløpene skal innberettes til skattemyndighetene. Hvis du ikke allerede er en fast giver til Strindheim menighet, kan du krysse av på giroblanketten i bladet sammen med din eventuelle gave. Noen eksempler: 1) Du gir kr.1.200, men får tilbake i redusert skatt kr.324. Netto utgift for deg blir kr.876. 2) Du gir kr.10.000, får redusert skatten med kr.2.700 = netto utgift kr.7.300.

HYGGETREFF TAR EN PAUSE I SOMMER

Men vi starter opp igjen 4.sept. kl.12. Deretter blir det møter hver annen torsdag utover høsten, med siste sam-

ling ut i desember. Program kommer i menighetsbladet til høsten. Vi håper å by på en byvandring via bilder, tema-dag Alf Prøysen, studentliv som nesten 80-åring, sang/musikk, møte med andre kulturer, m.m. I år blir det ikke Jubeltreff på Kvilhaugen gård, men vi regner med at det blir basar som vanlig. Hvis du har noe å spørre om, kontakt diakon Sølvi på tlf. 469 18 327.

FREDAGSTREFF

Vi satser på å ha åpen kirke med vafler og kaffe hver fredag også i sommer. Så ta med deg naboen og stikk innom mellom kl.11 og 12

SOMMERTUR ELLER HØSTTUR 28.AUG.

Årets sommertur blir en sensommertur og går av stabelen 28.aug. I følge planene er det Lensvik og Agdenes som blir målet. Der har vi en lokal mester, Harald Grønningen, med stor premiesamling fra sitt liv som skiløper. Vi håper også på et møte med gårdsdrift på en helt annen måte enn tidligere tiders drift med seter og melking for hånd. I tillegg kjører vi gjennom vak-

ker trøndersk natur. Neste menighetsblad kommer for sent til at vi kan gi mer informasjon om turen i bladet. Men ta gjerne kontakt med menighetskontoret mot slutten av juni eller i løpet av sommeren. Det vil også komme oppslag på tavla utenfor kirka.

NY SALMEBOK?

Det er utgitt en ny salmebok, og mange menigheter har allerede tatt den i bruk. For å få noen smakebiter av de nye salmene inviterer vi til SALMEKVELD i kirka søndag 31. august kl.18.00. Salmene vil bli presentert av vår tidligere kantor Knut Størdal og hans søster Helga Johanne + Odd Halvor Moen, så dette blir en konsert, men vi skal også ha fellessang! Salmene som presenteres, har disse også gitt ut på plate – «No stig vår song». Salmekvelden etterfølges av et ekstraordinært årsmøte hvor vi tar stilling til om menigheten skal ta i bruk den nye salmeboka.

LIKER DU Å SKRIVE?

To av våre redaksjonsmedlemmer fratrer denne sommeren, og vi trenger erstattere. Kan du tenke deg å bli med? Menighetsbladet har fem utgivelser i året, og det er et redaksjonsmøte i forkant av hvert nummer. **Ta kontakt med sokneprest Jan Øyvind Grøm (se tlf.nr. osv. side 2) hvis du er interessert!** ☺

STRINDHEIM KIRKE takker sine annonsører:

Bok & Media

Olav Tryggvassonsgt. 22
7011 Trondheim
Tlf. 40430480

Velkommen til
hyggelig handel på
VALENTINLYST
S E N T E R

TREGÅRDEN

RESTAURANT OG
SELSKAPSLOKALER
www.tregaarden.com
Tlf. 73 82 64 00 - Persaunet Leir

REMA 1000

ELVESETER
BEGRAVELSESBYRÅ
Tlf. 72 84 50 80
Ordner alt ved begravelse og kremasjoner til en
fornuftig pris.
Ingen tillegg ved konferanse i hjemmet.

Send blomster
gjør noen glad! **drivstua**
Tlf: 73 82 79 79
Vi formidler over
hele landet

VALENTINLYST
tannlegekontor
Valentinlystsenteret • 73 91 13 13
www.tannklinikk1.no

Walldén Moum
VALENTINLYST
Tlf. 73 98 63 25

Valentinlyst Senter

Velkommen til en
hyggelig handel!

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Boks 65 7221 Melhus www.vigdal.no Etablert i 1922

DØGNVAKT 72 87 10 22

TANNREGULERING
BERG NIELSEN
Tannlege/ Spesialist
Mellomveien 2
Tlf. 73 52 54 88

FLATÅS
Begravelsesbyrå
Gamle Kongevei 52a (ved Rosendal kino)
NORGES ELDSTE BYRÅ - ETABLERT I 1849
Egen parkering for besøkende.
Tlf. 73 99 22 22 Mobil: 926 09 098

- Oppussing av steiner - Nedtipping av steiner
- Navneflyttinger - Gravlykter og tilbehør
- Bohling av steiner - Oppretting av steiner
BYENS STØRSTE UTTSTILLING
AV NYE STEINER
TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER AS
Prinsens gt. 45 73 50 27 80
Fabrikk Byeset v/ Flakk 72 84 40 90

Hvordan har du det...
EGENTLIG?

Krisetelefon 815 33 300
SOS-Melding: www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS
ET MENNESKE Å SNAKKE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

STRINDHEIM KIRKE
HAR TLOKALER TIL LEIE
i sokkeletasjen for alkoholfrie arrangement.
Pris fra kr.1.200 - kr.1.900. Kontakt menighetskontoret.

SLEKTERS GANG

DØPTE

16.03. Rebekka Moan Nylander
16.03. Vilde Otelie Sørgjerd Aune
23.03. Jo Tiller Hagestande
23.03. Mia Jølsum
30.03. Leo Alexander Foss Pedersen
30.03. Leah Schjetne Stellander
13.04. Emma Hågensen Markovic
13.04. Helene Sandberg
19.04. Christian Smeby Frantzen
11.05. Sigurd Husøy Sæther

DØDE

08.03. Ingrid Gladsø
16.03. Erling Svange
22.03. Emil Rognrust Kvernmo
06.04. Bjørg Reitan
14.04. Else Margrethe Hoff
14.04. Ester Synnøve Værnes
19.04. Margit Haug
22.04. Bjørn Sundset

GUDSTJENESTER

8. JUNI PINSEDAG

Joh.20, 19-23

Høytidsgudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

15. JUNI TREENIGHETSSØNDAGEN

Matt.28, 16-20

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

22. JUNI 2. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.3, 11-12

Gudstjeneste kl.11.00 v/Andreas Carlmark.

29. JUNI 3. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Luk.14, 15-24

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

6. JULI 4. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Mark.10, 17-27

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

13. JULI 5. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.7, 15-20

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

20. JULI APOSTELDAGEN

Luk.5, 1-11

Ingen gudstjeneste.

27. JULI 7. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Luk.15, 1-10

Gudstjeneste kl.11.00 v/vikar.

3. AUGUST 8. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.6, 19-24

Gudstjeneste kl.11.00 v/vikar.

10. AUGUST 9. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.11, 28-30

Ingen gudstjeneste.

17. AUGUST 10. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Luk.5, 27-32

Gudstjeneste kl.11.00 v/vikar.

24. AUGUST 11. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.23, 37-39

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

31. AUGUST 12. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Neh.9, 19-21

Gudstjeneste kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.
Semesterstart.

7. SEPTEMBER 13. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Matt.25, 14-30

Gudstjeneste kl.11.00

MED FORBEHOLD OM ENDRINGER